

מבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ו בתשרי תשע"ט

(5.10.18)

שבת בראשית - מברכין החודש

צאת השבת - 18:56

כניסת השבת - 17:58

1321

שבת פר' בראשית - מברכין החודש

ליל שבת

17:58 הדלקת נרות

רבע שעה
לאחר הדליין
מנחה, קבלת שבת וערבית

שבת

07:30 דף יומי בבית המדרש

08:30 תפילת שחרית / אחריהתפילההקידוש יתקיים שיעורו של נחמיה רפל

10:00 תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת

13:00 תהילים לנשים - בבית המדרש

13:30 תפילת מנחה גדולה

13:50 שיעור בספר תהילים בבית משפ' נח חיות

17:05 תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "צורבא מרבנן"

18:56 צאת השבת.

17:45 – הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה
17:00 – משק הילדים פתוח למבקרים למשך שעה

שהשמחה במעונם – מזל טוב

למרים ומרב שליסלברג ולכל המשפחה, לבר המצווה של הנכד טל, בנם של זליה ואשר הרץ.

לבית המצווה יובל אפרתי, להורים משה ונירית, לסבא וסבתא צבי ולאה ולכל המשפחה.

למושיק וורד גרוס להולדת הבן, ברכות לכל המשפחה.

לחיה ונדב גדיש לאירוסי הבת אפרת עם בח"ל ישי אייל.

שינוי זמן תפילת שחרית

זמן עלות השחר הולך ומתאחר ובשל כך, עד המעבר לשעון חורף,

תתחיל תפילת שחרית בימות החול (בארבעת השבועות הבאים) בשעה 06.00

גבאי בית הכנסת

תפילת מנחה-ערבית בימות החול

בבית הכנסת – 18:10 זמן הנחת תפילין בשבוע הקרוב 05:46.

בשכונה הצפונית – מנחה-ערבית 18:10

בשכונה הדרומית – מנחה – 18:00, ערבית – 20:15

בין שלמה המלך לאדם וחווה / יוסי בן טולילה

מדוע היכולת שאסר אלוהים על האדם הראשון הותרה לשלמה? למה את מאמציהם של האדם והאישה בגן עדן **לדעת טוב ורע** ולהשפיל, רואה אלוהים כראויים לגנאי ולעונש, בעוד שאת מאמציו של שלמה **לדעת טוב ורע** ולהשפיל תופס אלוהים כראויים לשבח ולפרס? לדעת **מאור**, ההקשר והתכלית של המאמצים הם שעושים את ההבדל.

האדם בגן עדן פעל מאחורי גבו של אלוהים ורמס צו מפורש שלו. לעומתו, שלמה פונה בבקשה גלויה וישירה לאלוהים. אם כן, שלמה בבקשתו אינו מפר אלא מקיים צו אלוהי, שהרי אלוהים אמר לו בפירושו: "שאל מה אֶתְּךָ לָךְ" (ג, ה), וזאת לשם קיום צו אלוהי נוסף באמצעותו: "בְּצַדֶּק תִּשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ... וְשִׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפַּט צְדָק" (ויקרא יט, טו; דברים טז, יח). בניגוד לאדם ולחווה בגן עדן, שמטרתם הייתה אנוכית לסיפוק תאוותם, תכלית שלמה בבקשתו הייתה מוסרית – להיטיב את איכות השירות המשפטי שהוא יעניק כשופט לציבור המתדיינים בפניו, ולהגיע במשפט לתוצאה אמיתית וצודקת לטובת העם כולו.

עודד מאור, שהוא שופט בבית משפט השלום בתל אביב, כתב באתר ללימוד התנ"ך 929, שיש אסוציאציה מעניינת בין הצהרת האמונים של המלך שלמה ובין סיפור גן עדן. שלמה היה מלכה השלישי והאחרון של ממלכת ישראל המאוחדת, אחרי אביו דוד וקודמו שאול. בספר מלכים א', פרק ג' מתואר השלב האחרון בביסוס מלכותו של שלמה לאחר שסילק את מתנגדיו. שלמה העלה זבח חגיגי בגבעון, ובלילה נגלה אליו אלוהים בחלום והציע להעניק לו כמשאלתו. ומה הייתה משאלתו של שלמה? שלמה ביקש חוכמה שתסייע לו להנהיג את העם ולשמש כשופט, כמו שכתוב: "וְנָתַתְּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ, לְשֹׁפֵט אֶת-עַמֶּךָ, לְהַבִּין בֵּין-טוֹב לְרָע" (שם, ט'). ואכן, הוא נענה על ידי אלוהים, כמו שכתוב: "הִנֵּה עֲשִׂיתִי כַּדְבָרֶיךָ; הִנֵּה נָתַתִּי לָךְ לֵב חָכָם וְנָבוֹן אֲשֶׁר כְּמוֹךָ לֹא-הָיָה לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא-יָקוּם כְּמוֹךָ" (שם, י"ב).

שלמה בתבונתו מבקש רשות לנגוס בפרי האסור, שהרי את היכולת **לדעת טוב ורע** אסר אלוהים על האדם: "וּמַעַץ הַדְּעִת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ". יכולת זו זוהתה על ידי האישה כחכמה: "וְנִחַמְדָּ הָעֵץ לְהִשְׁפִּיל", ועל ידי הנחש כאלוהית: "וְהִיִּיתֶם כְּאֵל-הַיִּם יִדְעֵי טוֹב וְרָע" (בראשית ב, יז; ג, ה).

ברכות מעומקא דליבא

לחתן התורה – אור אריכא

לחתן בראשית – יוסי צנחני

לכלת התורה – רוחי ברטוב

בית קבוצת יבנה

תשרי תשע"ט

ב"ה

שבת בראשית

"ישמח חתני בקהל אמוני"

חתן בראשית, חתן תורה וכלת תורה

מזמינים את כל הציבור לדרשה ולטעימה קלה
בליל שבת אחרי הסעודה, החל משעה 20:45 (בערך) במשטח

ילדי כיתה ב' יבורכו ויקבלו חומשים

בתפילת שחרית, לפני הוצאת ספר התורה (09:00)

בשם ההורים יברך יאיר לסלוי

ההורים מוזמנים לבית הכנסת לברכה ושירה עם החברים מכיתה א'

שיעורי פרשת השבוע בביהכ"נ אחרי ערבית יתחילו מפרשת "לך-לך"

בברכת שבת שלום

גבאי בית הכנסת, ו' חינוך, החתנים וכלת התורה

בתודה ובהודאה

החגים עברו ואנחנו שנחנו, אירחנו, התפללנו, אכלנו ונהנינו

מבקשים להודות מקרב לב לכל מי שטרח ועמל למעננו.

לעובדי ענף המזון, לגבאים, לוועדת תרבות וועדת דת, לענפי המשק והשירותים שנענו לכל

הצרכים והאתגרים בתוך רצף החגים, ולעובדי החינוך והגיל הרך.

שזוכה לחוג יחדיו שנים רבות ומאושרות.

המזכירות בשם כל חברי הקבוצה

שבוע בריאות יוצא לדרך...

אחרי הח'מ'ס יתחדש הכל ...

➤ **יום ראשון**, ה' בחשוון (14.10) בשעה 20:30 באולם האירועים.

***ערן שחר** בהרצאה מומלצת, מרתקת ומצחיקה עד דמעות עם המון טיפים פשוטים שיתנו לכם את האנרגיה להתמודד עם החיים, הזוגיות, הקריירה, הילדים ...

***ערן שחר** – איש תהליכים, מרצה דגול, מרים אנשים על הרגלים, לא משאיר איש אדיש.

➤ **יום שלישי**, ז' בחשוון (16.10) בשעה 17:00

הליכה קיבוצית - הליכה מטף ועד זקן, בכביש העוקף. לאורך המסלול יתקיימו שלושה מוקדים של פעילות:

☒ עם **אבשלום טסלר** - פעילות עם גומיות.

☒ עם **חנה נחליאל** - פילאטיס ושיווי משקל בעמידה.

☒ עם **תואם נחליאל** - תרגילי חיזוק מעולם ה-core.

נקודת יציאה - ליד הבריכה, ובסוף המסלול מחכה לצועדים הפתעה. מוזמנים כולם ליהנות מהליכה בצוותא.

➤ **יום רביעי**, ח' בחשוון (17.10) - פעילות ספורט לכל המשפחה במתחם בית הספר היסודי:

כדורעף, כדורסל, קט-רגל, שולחנות טניס, משחקים של פעם: קפיצה בחבל, גומי, קלאס, ועוד מגוון משחקים ופעילויות.

במקביל יתבצעו בדיקות BMI עם צוות המרפאה במתחם בית הספר היסודי.

הפעילות תתקיים בין השעות 16:30 ל-18:15.

בסיום - ארוחת ערב בריאה משעה 18:15.

בואו ליהנות, כל המשפחה - מאירוע ספורטיבי משחרר ומהנה.

➤ **יום חמישי**, ט' בחשוון (18.10) בשעה 20:30 באולם האירועים

הרצאתו של **מודי רובינשטיין** - "ספורט כדרך מצילת חיים".

הרצאה מטלטלת, מרגשת, ומתובלת בהומור רב. סיפור אישי נוגע ללב, עם אופטימיות והרבה תקווה.

הרצאה עם הרבה טיפים ותובנות לחיים בריאים ומאושרים - מומלץ מאוד.

וצרות התרבות, הבריאות והזנות.

משפחת דיטש / דינה ספראי

הרעיון לראיין את איתמר וד"ר מיטל דיטש עלה בעקבות שמועה על פרס שמיטל קיבלה במסגרת עבודתה בבי"ח קפלן. מיטל ממעיטה בערך הפרס, כפי שתקראו בסוף הראיון, אבל בזכותו נחשפנו למשפחה המיוחדת הזו. מוזמנים להצטרף למסע ההכרות.

דתיים/חילוניים, מוצאים שונים, משפחות עם בעיות סוציאליות שונות. הבחירה בסביבה הטרוגנית למגורים היא בעיניי חוויה מאוד בונה: להיות שונה אובייקטיבית מהסביבה שבה אתה חי, וכל הזמן למצוא את המשותף והחיבור. היה פער גדול בינינו לבין אורח החיים של הסביבה, אבל היה גם לנו מאוד כיף, כי זאת סביבה שמטבעה פחות שופטת ויש דיאלוג מאוד טבעי וזורם בין האנשים. עד היום יש לנו קשר קרוב עם תושבי השכונה.

ספרו לי על העבודות הנוכחיות

שלכם!?

איתמר: עבדתי שש שנים בחווה החקלאית באשדוד, כמורה של משרד החינוך, עם גילאי גן עד תיכון. לימדתי מדעים וחקר הסביבה. החווה היא מקום המשלב הוראה עם חקר, ועבודת אדמה ולמידה בצורה חווייתית. שם למעשה התוודעתי לצד האמנותי שבי והתנסיתי בעיצוב הסביבה, עבודות ריתוך ובנייה בעץ. בשנה הנוכחית אני בשנת שבתון, ומתחיל לימודי אדריכלות נוף.

מיטל: סיימתי את ההתמחות ברפואה פנימית, וכעת אני בהתמחות-על בטיפול

איתמר וד"ר **מיטל דיטש** (32) נמצאים ביבנה כבר שלוש שנים. הם הורים לארבעה בנים: איתן (כמעט 10), אייל (8), יאיר (כמעט 6) ונווה (כמעט 4).

אני נכנסת לביתם של איתמר ומיטל ומתפעמת מהיופי. כניסה מטופחת, נדנדות, עציצים יפהפיים, פיסול סביבתי, וינטאז'. גם פנים הבית פשוט ומרהיב כאחד.

איתמר פותח: נולדתי בבית רימון והוריי מהגרעין האנגלי שהקים את הקיבוץ. למדתי בבית ספר שק"ד בשדה אליהו, עשיתי שנת שירות באור יהודה בחינוך

בלתי פורמלי במועדוניות נוער של "קדימה", ובצבא שירתתי ביחידת "אגוז". הכרתי את מיטל

בבית רימון, שם היא עשתה שירות לאומי כקומונרית של בני עקיבא. רק אחרי שנתיים, נפגשנו במקרה בתחנה המרכזית בתל אביב, ושם התחילה דרכנו המשותפת. נישאנו וגרנו באשדוד, שם גרה משפחתה של מיטל. עברנו לת"א בניסיון להתקרב לאוניברסיטה בה למדה מיטל, ושוב חזרנו לאשדוד למספר שנים, עד שעברנו לכאן.

מיטל: למעט תקופה קצרה בתל אביב, גרתי כל חיי באשדוד. גרנו בשכונות מעורבות –

הרפואי מתדרדר, אך יש פוטנציאל להנצלת איברים שלא נפגעו. תפקיד המתאם הוא מירוץ נגד הזמן - מצד אחד, קשר מאוד אישי ומרגש עם משפחות בשיא הכאב, בנסיון לשכנע לתרומת איברים ומאידך, פרוטוקולים רפואיים מאוד מדויקים לשימור האיברים, וקשר עם מספר בתי חולים המעורבים בהשתלה.

מיטל, כשהתחלת ללמוד רפואה, ידעת באיזה תחום תבחרי?

מיטל: לא. בהתחלה חשבתי ללכת לכיוון של טראומה, ולאט לאט הבנתי שחוץ מזה שאני צריכה הרבה אדרנלין סביבי, אני רוצה התמחות רוחבית. חשוב לי קשר עם רופאים מתחומים שונים, קשר עם המטופל ועם משפחתו, ומקצוע שבסך הכל משלב אקשן ועבודה קשה עם מטופלים מורכבים, אבל סה"כ אופטימיות והרבה סיפוק.

איך כל העומס הזה משתלב עם עבודתך בקיבוץ?

טוב מאוד. היתרון הגדול לרופא בשלב שבו אני נמצאת הוא התורנויות. יש ימים שאני יכולה להיות כאן במשך היום, אחרי תורנות שמסתיימת ב-9 בבוקר. בימים כאלה אני יכולה גם להצטרף לטיול בית ספר עם הילדים, או לפגוש אנשים בקיבוץ. (איתמר: היא זמינה 24/7 לטלפון) ...

מיטל: בית סביון הוא פנינה שאני מעריכה מאוד, דווקא מפני שמרבית הזמן אני

נמרץ נשימתי. במקביל לעבודת השיגרה במחלקה, אני מתעסקת גם בהכשרת רופאים צעירים להתמודדות עם מצבי חירום (ACLS) וטיפול בחולה מורכב.

תחום נוסף שאני מעורבת בו, ואני מרגישה שמגדל אותי כרופא וכמטפל אנושי, הוא ניהול סיכונים. במסגרת התפקיד אנו עורכים תחקירי אירועים שהתוצאה בהם הייתה טראגית או לא צפויה, או שהייתה טעות בניהול ובהתנהלות הצוותים. המודל המנחה הוא "הגבינה השוויצרית" שמשמעותו היא שכל תוצאה היא למעשה רצף של טעויות, ואין גורם האחראי באופן בלעדי. מחפשים מה ניתן לשפר בהתנהלות הגורם האנושי: חוסר ערנות, דגלים אדומים שהיה צריך להתריע עליהם, פרוטוקולים שדורשים הטמעה, הכשרות לקויות ועוד.

התמחות בכלל וברפואה פנימית בפרט מעמידה את נפש הרופא בפני התחבטויות, אחריות גדולה ומצבים רפואיים מורכבים. היכולת לעבד אירוע באופן שיהיה גלוי ומדויק מבחינת רצף האירועים יחד עם היכולת להסיק מסקנות מעשיות לשיפור, היא בעיניי חשובה מאוד לשמירת הבריאות הנפשית של המטפל.

לאחרונה מוניתי כנאמנת השתלות איברים בבית החולים. במסגרת התפקיד קיימת האחריות לאיתור מטופלים שמצבם

לילד ראשון, והשינוי מאוד קשה להם. פירגון הדדי, הכרת הטוב הם המפתח לכל. איתמר: חשוב לתת איזון. מיטל לא נמצאת בכלל בבית מספר ימים בחודש, כולל שבתות וחגים. אנחנו מקפידים לבוא לבקר בבית החולים, הילדים מכירים פינות סודיות ואנשי צוות, והם מקבלים הרבה ערך מוסף מהביקורים האלה.

מתי את ישנה?

קורה לא מעט שאני לא מספיקה לישון אחרי תורנות בכלל, ואז אני 'נופלת' בשעה 20:00.

איתמר: מיטל ואני החלטנו שהילדים במקום הראשון, ואנחנו משתדלים להיות מעורבים בסדר היום שלהם באופן אקטיבי ופסיבי. מ-16:00 עד 20:00 אין שום עיסוק בלוגיסטיקה (כביסה וכד'), רק ילדים. משתדלים לנווט בין חוגים ופעילויות חוץ לבין זמן איכות משפחתי רגוע, משחקי קופסא, קריאה משותפת וכו'. חלק נכבד ממטלות הבית מתוחזק באופן בלעדי על ידי, וזה מתוך בחירה והשלמה.

מיטל: אני מאוד שמחה ומסופקת במקום בו אני נמצאת. לא הייתי מחליפה את זה. אבל צריך לבחור מה לשחרר ועל איזה מלחמות לוותר. מה שעוזר לי זה שבכל מקום שבו אני נמצאת, אני נוכחת במודעות מלאה, ואני יודעת שיש לי גיבוי מלא עם איתמר ובבית.

במחלקה פנימית בבית חולים, ורואה כמה התמיכה המשפחתית והקהילתית קריטית לפני האשפוז ואחריו. כאן יש מערכת תמיכה מעולה, יש מענה להיבטים הפסיכו-סוציאליים ודגש על הרפואה הפליאטיבית כלומר התומכת, במובן של התייחסות לצדדים הלא פולשניים בטיפול.

בתחילת הדרך בהתמחות למדתי במי לטפל וכיצד לטפל. ככל שהניסיון מתגבר, מבינים שיש למידה גדולה מאוד בהבנה גם מתי לא לטפל.

בבית סביון אנחנו מתמקדים ברפואה מותאמת אישית ותומכת, עם מינימום של טיפולים פולשניים, ולפעמים החוכמה היא לא לנקוט באמצעים. בבית החולים אני צריכה להתערב, אבל בבית סביון הגישה הפוכה. אני מתמקדת באיך להתקדם ולשפר את המצב עם הרבה פחות התערבות, ועבורי זה איזון מאוד טוב.

איך אתם מתנהלים, כיחידה משפחתית, עם כל כך הרבה מטלות נוספות?

מיטל ואיתמר: גדלנו לתוך זה. התחלנו את חיינו המשותפים בגיל צעיר ובמירוץ, וזה יתרון מהבחינה הזו. מעולם לא היינו על מי מנוחות. מההתחלה עבדנו במספר עבודות ולמדנו שנינו לתארים, תוך כדי הקמת משפחה. אנחנו לא מכירים מציאות אחרת. אנחנו מכירים אנשים במסלול רפואה שהתחתנו מאוחר יותר והם עכשיו בדרך

איתמר: פעם הגענו עם עוגת הפתעה לחגוג יום הולדת למיטל בבית החולים, בזמן שהייתה אחראית מיון. מיטל הציצה ואמרה "אני תיכף באה", ואז קראו לה לחדר הלם לטפל בחולה צעירה שקרסה, והחגיגה לא יצאה לפועל. הילדים מבינים את זה כי מסבירים להם, וכי הם רואים ומרגישים מה שמשודר להם. חוץ מזה, הייתה להם חגיגה כפולה כי היינו צריכים לאפות עוגה נוספת ...

יש משהו שהסביבה יכולה לעזור לכם?

מיטל: לקח לנו (ולי יותר) זמן לשחרר ולהבין שזה בסדר שהמשפחה מתארכת ומארכת גם כשאני לא נמצאת. גם אני וגם איתמר למדנו לשחרר, ואנחנו מזמינים ומוזמנים.

איתמר: החיים אחרי צהריים מאוד אינטנסיביים. לילדים הרבה חברים והבית תוסס. אנחנו מקיימים שיגרה מאוד מסודרת. היו צוחקים עלינו כשהיינו מגיעים לאירוע עם הילדים, ובשעה 20:00 בערב הילדים נרדמים, בעגלה, או על מחצלת ... אבל נרדמים. אין הפתעות, גם תורנות של אמא זאת שיגרה. יודעים שאם אמא

בתורנות, מחר היא תוציא אותם מוקדם. אנחנו מאוד נהנים ביבנה. יצרנו קשרים חברתיים שגורמים לנו להרגיש בבית. אנחנו שמחים להיות מעורבים ומעריכים את השפע והטוב.

מיטל: לגבי הפרס - בחודש ספטמבר השתתפתי בכנס במדריד. כנס בינלאומי לתזונה ומטבוליזם. במסגרתו הוצגו מספר עבודות של קבוצת החוקרים שלנו. אחת העבודות שהצגתי מול רופאים ואנשי מדע מכל העולם זכתה בפרס. העבודה עוסקת בניבוי תת-תזונה באמצעות מדדים קליניים ומעבדתיים במחלקות הפנימיות, ובהשפעה של מצבו התזונתי של המטופל טרם האשפוז על משך האשפוז, חומרתו וההחלמה ממנו. זה היה גם כבוד וגם ריגוש לראות את מדינת ישראל ובית החולים קפלן בעת הקראת שמות הזוכים! מחקר הוא אפיק שהעבודה בו דורשת השקעה מרובה אבל חשובה לאין ערוך, בעידן של רפואה מבוססת הוכחות.

אסיל, תודה על הפגישות עם אסיל
הכנסת האורחים ואל הראיון

כביסת מדים

החל מהשבת, כביסת מדים במתכונת שעון חורף, עד למעבר הבא לשעון קיץ.

הכנסת הכביסה למכונות - מיד בצאת השבת.

קיפול וחלוקה - כשעה וחצי לאחר צאת השבת.

תודה לכל הצופים והמתנדבים שתאמרו את צנף הפאד בתקופת החגים.

אושר קולמן - מנהלת ענף הבגד

"וְהָיָה מִחֲנִיף קְדוֹשׁ" / אפרת עפרוני

כידוע, בכל הערים והיישובים יש מקומות מוסדרים לעניין זה, עם חוקים ברורים על החובה לאסוף את הגללים הללו בתום העשייה, או להימנע בכלל מלקחת את כלביהם למקומות ציבוריים. על בעלי כלבים העוברים על החוק מוטלים קנסות גבוהים.

החתול, למשל, לעולם לא ישאיר אחריו לכלוך כזה... הוא ידאג תמיד לכסותו או להצניעו באדמה. ולעומתו, מדוע חברינו לא ינהגו כך?

אחת התשובות שקיבלתי, כשהערתי לחבר וידיד שפגשתיו בעת טיולו עם כלבו בדיוק לאחר שסיים את משימתו והתחיל לשוב לביתו, בעודו משאיר בשולי הדרך "סימנים" טריים, הייתה: "מה יש? לי זה ממש לא מפריע".

אבל לי, חברים, זה מפריע עד מאד! הבה נקבע לעצמנו כללים ברורים גם בתחום זה ונשמור עליהם.

עזרו לנו לקיים את הציווי: "כִּי ה' אֱלֹהֵינוּ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנִיף... וְהָיָה מִחֲנִיף קְדוֹשׁ"...

כצועדת מדי בוקר בשבילי הקיבוץ, אני נתקלת יום יום במכשולים ובמטרדים שונים ומשונים.

אתעכב בעיקר על צואת כלבים. אלה היוצאים עם בעליהם לטיול בוקר או ערב על מנת לעשות את צרכיהם, והגללים הטריים נשארים פזורים לצידי הדרכים. לעיתים ממש על המדרכה ולעיתים בשולי הכבישים, במרחק ראייה. עברו וצפו במו עיניכם, למשל, לאורך הכביש העוקף ממפעל השעונים ועד לולי מערב...

לא פעם ולא פעמיים, בלכתי לעבר פח האשפה אני נאלצת להיזהר או להזהיר על "כמעט תאונה" של מישהו, שכפסע היה בינו ובין דריכה או צעידה בתוך המפגע הנ"ל.

הגדילו לעשות בעלי כלב אנונימיים, כאשר בשבת קודש אחת, אחרי התפילה, השאירו במרכזו של השביל הראשי מבית הכנסת לבתי החברים, צואת כלבים טרייה. שלא לדבר על הדשאים המזמנים לכל עובר אורח מכשולים כאלה חדשים לבקרים... ואני שואלת: מדוע? עד מתי?

משולחנה של מרכזת שירותים / סיוון לנג

פְּרוֹיֵקט סוֹכוֹת:

השנה נבנו כ-25 סוכות חדשות לחברים בגילאי 60 ומעלה. תודה ל**גוגל בר-דרומא** ולצוות המסגריה על הביצוע, תודה ל**אליקים איטלי** על ריכוז העבודה מול החברים, תודה לענף הבגד על הרתמותו למשימה עם בדים חדשים ומחודשים.

במסגרת "דברים שרואים מכאן לא רואים משם", ההתארגנות לחגים הינה משימה קיבוצית מורכבת. לכל אחד יש את האחריות שלו על משימה כזו או אחרת. אחת ממשימותיי כמרכזת שירותים הינה **חלוקת כסאות לסוכות החברים**. הסתבר לי שפעם היה לענף המזון מלאי גדול של כסאות פלסטיק שאותם חילקו לסוכות החברים. כיום אין לענף המזון כסאות לחלוקה, אך עדיין, מכוחו של הרגל, אנו רוצים לחלק (או לקבל) כסאות לסוכות. את הכסאות אנו שואלים מבתי הספר וממרכז המבקרים של "עדי" ובסיום החג מחזירים להם. חלק מהכסאות לא חוזרים, חלק חוזרים למקום הלא נכון, חלק חוזרים שבורים...

הפרוצדורה הזו מסובכת ולא הגיונית: אנו מחלקים מוצר שאין לנו, אנו שואלים אותו מגורם שלישי וצריכים להיות אחראים לכך שהכל יחזור תקין ובזמן, ואין לנו באמת את היכולת להיות אחראים לכך.

שורה תחתונה – כהמשך ל"שולחנות בנציי" שחולקו לפני למעלה מעשור ומאז משמשים את החברים נאמנה, אני רוצה להעביר לאחריות החבר גם את הכסאות. (ספוילר לשי לחג הבא..)

חדר אח"ט:

בעקבות מספר שבתות/חגים בהן חדר אח"ט נשאר מבולגן ומלוכלך, הוחלט בשיתוף ענף המזון לנעול את החדר. את העיתונים ניתן למצוא במובלעת חדר האוכל הצפוני. בהמשך נדון בוועדת שירותים על ייעודו של חדר זה.

עצות פתיחה:

אנחנו רוצים בזמן הקרוב לשנות את ימי הפתיחה בשעות אחר הצהריים של המיני והחנות. הכוונה הינה שבמקום יום שלישי אחר הצהריים – המיני והחנות יהיו פתוחים ביום רביעי אחר הצהריים. מתוך כוונה שהשינוי יעזור לקראת ההתארגנות לשבת ויוריד את הלחץ בשעות העומס בחמישי בצהריים.

נקיון האחנה:

בגליון זה כתבה גם **אפרת עפרוני** על הנושא, אני רוצה להצטרף אליה בקריאתה לכל אחד מאיתנו לשמור על סביבתנו- סביבתנו נקיה. בנוסף אני, יחד עם חברי המזכירות מנסים לחשוב על רעיון/פרויקט/מבצע להעלאת המודעות בנושא ושיפור המצב הקיים. אשמח לקבל רעיונות יצירתיים לפעולה.

חוגי תרבות יוצאים לדרך / ועדת התרבות

- ✓ **יום ראשון** - ריקודי עם עם **ינאי ריין** – בשעה 20:30 במשטח. הרשמה אצל רחלי.
- ✓ **יום שני** – חבורת זמר עם המנצח **עודד אסנר**. הרשמה אצל **נורית וטל**.
- ✓ **יום שני** – חוג פיסול בקלקר ובטון, 4 מפגשים, כל מפגש שלוש שעות, עם **עפרה פורת**, בשעה 19:30 במרכז היצירה. הרשמה אצל **רחלי**.
- ✓ **ימים שני ושלישי** – חוג קרמיקה עם שושנה. הרשמה אצל **שושנה ויסמן**.
- ✓ **יום שלישי** – חוג ציור עם אלכס. הרשמה אצל **חווה לנג**.
- ✓ **ימים רביעי וחמישי** – חוג נגרות במושב טרומן - "משאלות בעץ" - 5 מפגשים. בהתאם להחלטת המזכירות וועדת התרבות, עלות החוג תמומן ע"ח השתלמות חד יומית דרך ועדת השתלמויות. עלות חומרים - 250 ₪ - על חשבון החבר.

הרשמה לחוגים אצל **אוסר חן ורחלי ויצמן**.
בהמשך יהיו כמה סדנאות חד פעמיות בנושאים שונים, על זה יהיה פרסום בנפרד.
מוזמנים לקחת חלק בחוגים, ללמוד וליהנות.

ירקונים תשע"ט – לא ל"ירקונים" בלבד!

Uneri ha'arץ ha'ofa, no'ia u'no'ia

בקרב יחל חוג ירקונים את פעילותו לשנת תשע"ט. זו הזדמנות להיחשף לנופים מיוחדים ולדמויות מרתקות הקשורות בבניינה ומורשתה של מולדתנו.
החוג מיועד לכל - ילדים, זקנים וטף, ברמות הליכה וקשב משתנות מסיור לסיור.
צעירים, בגילם וברוחם, מוזמנים להצטרף ולאתגר אותנו.
לא תמיד "קפה ועוגה - עליכם".
צעירים וחברים המוכנים ליטול חלק בהדרכה, ולהציע מסלולים - מוזמנים לפנות אלינו.
הסיורים יתקיימו בדרך כלל בתחילת השבוע (ימים א-ג), מהשעה 15:00 לערך.
ברוכים אתם בבואכם!

להצטרפות לרשימת תפוצה: sassonavi@gmail.com אריה כנע, אפיקים איספי ואבי יון

מתוך עמוד"ש

ממחלקת מעורבות חברתית, אסף בית אריה

בעיצומו של חוה"מ התקיים בבארות יצחק ערב מרשים ומעורר השראה, ערב הצדעה לחיילים בודדים, לציון 50 (!) שנות אימוץ חיילים בודדים בקיבוץ (יחידים, קבוצות שונות, גרעיני "צבר" וכיום גרעיני "רעות"). את האירוע יזם, הפיק והנחה פרד אדן, חבר הקיבוץ, שהיה בעצמו חייל בודד לפני למעלה מ-40 שנה, ובמשך שנים פועל רבות בקיבוצו ובכלל למען הנושא. לערב קדם תחקיר מעמיק במטרה לאתר ולהזמין למעלה מ-50 חיילים וחיילות שעברו בבארות לאורך השנים. רבים מהם אכן הגיעו, נפגשו, התרגשו וסיפרו את סיפורם. באירוע הודגשה חשיבותם של החיילים והחיילות לצבא ולמדינה, ולא פחות מכך תרומת הקיבוץ והמשפחות המאמצות לקליטתם והשתלבותם בצה"ל ובחברה הישראלית, והלמידה ההדדית. רגע מיוחד ומרגש בערב התרחש **כשצביקה לוי**, "אבי החיילים הבודדים" חתן פרס ישראל על מפעל חיים, הגיע להשתתף באירוע חרף מחלתו הקשה. אמיתי פורת שבירך בשם התנועה, ציין לשבח את בארות יצחק על היותו קיבוץ ששם דגש מיוחד על תחום המעורבות החברתית ומיישם זאת בדרכים שונות, ובכך מהווה דוגמא והשראה לקהילות נוספות לפעול בכיוון הזה.

נר זיכרון

לצרוס	לוי	תשמ"ד	בחשון	ג'
מלך	מילכה	תשע"ו	בחשון	ה'
לוי	קלרה	תשס"ה	בחשון	ח'
הקל	טובה	תשמ"ב	בחשון	ט'
איטלי	מרגלית	תשע"ח	בחשון	י"א
ריין	יעקב צבי	תשל"ד	בחשון	ט"ז
שפירא	אברהם	תשס"ז	בחשון	י"ט
בן טובים	אריה	תשל"ט	בחשון	כ'
דגני	הלן	תשע"ה	בחשון	כ'
כהנא	חנה	תשע"ו	בחשון	כ'
אשר	ידידיה אליקים	תשמ"ג	בחשון	כ"ד
דוננפלד	שרה	תשס"ו	בחשון	כ"ד
מיכאליס	עלי	תרצ"ה	בחשון	כ"ד
הורן	יקים	תשס"ו	בחשון	כ"ה
מוזס	מתתיהו	תשלג	בחשון	כ"ו
שמיר	יפה	תשמ"ט	בחשון	כ"ח

**תנחומינו שלוחים
לחברתנו אלקה וייסמן
על פטירתו של האח
יוסף אלמר ז"ל
בית קבוצת יבנה**

מרפאה

אחות כוננת בשבת-אילה עמיר

שעות קבלה של ד"ר אבירם דונסקי:

יום ראשון - 16:45-14:30

יום שני - 15:30-14:00

יום שלישי - 13:00-09:30

יום חמישי - 14:30 עד 15:30 ומ-09:00-08:00

שעות קבלה של ד"ר קמינר ויקה

יום ראשון - 16:00-14:30

יום שלישי - 11:00-09:30

יום חמישי - 09:00-08:00

שהשמחה במעונם

מסיבת בת המצווה של יובל אפרתי בתקיים ביום רביעי, א' בחשוון (10.10).

מכירות במחירים נוחים

-ביום ראשון 21.10 - מכירת נעלי "איציק" במשטח מ-16:00 עד 18:00

-ביום רביעי 24.10 - מכירת הלבשה תחתונה לנשים ונערות, ומכירת חיסול במחירי מבצע,

במחסן הבגדים מ-16:00 עד 19:00. עפרה גוטליב

ביום שלישי הקרוב, חנות יד-2 תהיה פתוחה מ-18:00 למשך שעה.

הציבור מוזמן – ליאורה גליק

אחרי החגים - כאיס הטיוולים.

השנה בכוונתי להוציא שני טיולים.

יציאה ב-12.5 - קצר ולעניין, חמישה ימים, לצפון איטליה

יציאה ב-14.7 - טיול עומק, 19 יום לקנדה - הרי הרוקי ואלסקה.

אשמח למסור פרטים למעוניינים.

בואו בשמחה – אליקים איטלי.

גן הסֵתו / דודו ברק

בְּהִתְחַדֵּשׁ הַסֵּתוֹ מֵעַל בְּתִינוּ
עִם רְחִיפַת הָעֵב הָאֶפְרָה,
בְּפֶרֶח הַחֶצֶב בְּחֶצְרֵנוּ
הַלֵּב נוֹעַל אֲשָׁנָב עַל הַרְהוּרֵיוּ.

הַנֶּפֶשׁ מִבְּקִשָּׁת אֶל הַבַּיִת
וְהִירָאָה אוֹחֶזֶת חֲדָרֵיו,
בְּעָרָב עִם שְׁלֵהֶבֶת הַשָּׁמַיִם
אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים אֶל גֵּן הַסֵּתוֹ.

וּלְמַנְנֵן שְׁנוֹתֵינוּ עוֹד שָׁנָה נוֹסְפָה
עַת אַרְבַּע הָעוֹנוֹת יוֹצְאוֹת בְּמַעוֹפָה
וְנֵר הַנְּשָׁמָה שְׁלִי עוֹדוֹ בּוֹעֵר
אוֹלֵי מָחָר שׁוֹב הָרִקִּיעַ יִתְבַּהֵר.

הִנֵּה כָּל שְׁקֵמֶל יָשׁוּב לְפָרֶחַ
וְכָל אֲשֶׁר כָּשַׁל שׁוֹב לֹא יִמְעַד
וְאֵלֶּה הַשׁוֹכְבִים עֵכָשׁוּ בְּלִי נוֹעַ
אוֹלֵי מְנוּחָתָם תִּינּוֹן לְעַד.

אֲנַחְנוּ שְׁחִיִּים עַל סֵף הָעָרָב
בְּחִלּוֹנֵנוּ מִתְיַצְבִּים דּוֹמָם,
בְּסֵתוֹ הִזָּה דִּרְכָנוּ שׁוֹב נוֹהֶרֶת
אֶל עֵבֶר הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵי שָׁם.

וּלְמַנְנֵן שְׁנוֹתֵינוּ עוֹד שָׁנָה נוֹסְפָה
עַת אַרְבַּע הָעוֹנוֹת יוֹצְאוֹת בְּמַעוֹפָה
וְנֵר הַנְּשָׁמָה שְׁלִי עוֹדוֹ בּוֹעֵר
אוֹלֵי מָחָר שׁוֹב הָרִקִּיעַ יִתְבַּהֵר.

צ' השיריט - יצחק מרוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"